



საქმე №1/ბ-664-18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

22 ივნისი 2018 წელი
თბილისი

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის
მოსამართლე მარინა ხოლოაშვილმა

ქალაქ თბილისის გლდანი-ნაძალადევის რაიონული პროკურატურის პროკურორის ლე-
-----ის სააპელაციო საჩივრის საფუძველზე, ზეპირი მოსმენის გარეშე, განიხილა
სისხლის სამართლის საქმე **როი-----ის** მიმართ, საქართველოს
მოქალაქის, პირადი N----- დაბადებულის 1----- ნასამართლობის
არმქონის, რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრების: ლ-----
----- დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით;

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო,
წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 26
აპრილის განაჩენით **რო-----ე** ცნობილი იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის
126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის
ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა
1(ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე
ჩაეთვალი პირობით, 1(ერთი) წლის გამოსაცდელი ვადით. მსჯავრდებულს სასჯელის
მოხდის ვადაში ჩაეთვალი 2018 წლის 29 იანვრიდან - 2018 წლის 22 თებერვლის
ჩათვლით პატიმრობაში ყოფნის პერიოდი.

რო-----ეს მსჯავრი დაედო მასზედ, რომ მან ჩაიდინა:

ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია
ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-
ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი არასრულწლოვნის
თანდასწრებით, მისივე ოჯახის წევრის მიმართ, დანაშაული გათვალისწინებული

2საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით.

მის მიერ ჩადენილი დანაშაულებრივი ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

2018 წლის 15 იანვარს, საღამოს საათებში, ლ-----ში, საცხოვრებელ სახლში მომხდარი შელაპარაკების დროს, რო-----ემ ყოფილი მეუღლე ნო-----ი, მათი არასრულწლოვანი შვილის მარ-----ს თანდასწრებით სხეულის სხვადასხვა ადგილებში ხელებისა და ფეხების დარტყმით ცემა და მიაყენა ფიზიკური ტკივილი.

განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა ქ.თბილისის გლდან-ნაძალადევის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა ლე-----ემ, რომელმაც მოითხოვა თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 26 აპრილის განაჩენში ცვლილების შეტანა, კერძოდ, რო-----ის დამნაშავედ ცნობა საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და მისთვის სასჯელის სახედ და ზომად თავისუფლების აღკვეთის განსაზღვრა.

ბრალდების მხარე სასჯელის დამძიმების საფუძვლად მიუთითებს იმ გარემოებას, რომ რო-----ის მიმართ 2016 წლის 14 ნოემბერს გამოცემული იქნა შემაკავებელი ორდერი ნო-----ის მიმართ ფსიქოლოგიური ზემოქმედების ფაქტზე, ნო-----ის მიმართ რო-----ის მხრიდან ძალადობის ფაქტი არ ყოფილა პირველი, იგი ადრეც ძალადობდა დაზარალებულზე, 2018 წლის 15 იანვარს, ფიზიკური ძალადობის დროს, ნო-----ი ხელახლა იქნა ვიქტიმირებული მოძალადე მეუღლის მხრიდან, შესაბამისად არსებობს საფრთხე, რომ რო-----ე კვლავ სხვადასხვა ფორმით იძალადებს ნო-----ზე. გასათვალისწინებელია ასევე ის გარემოება, რომ რო-----ემ მათი არასრულწლოვანი 11 წლის შვილის, მარ-----ს თანდასწრებით იძალადა დაზარალებულ ნო-----ზე, რაც განსაკუთრებულ დიდ ფსიქოლოგიურ დარტყმას აყენებს თავად არასრულწლოვნის ფსიქიკას.

პალატამ განიხილა რა აღნიშნული სისხლის სამართლის საქმე, შეამოწმა სააპელაციო საჩივრის საფუძვლიანობა, შეაფასა საქმეზე შეკრებილი მტკიცებულებები, მიიჩნია რომ სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

პალატა თვლის, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სრულად დაადგინა საქმის ფაქტობრივი გარემოებები და სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა რო-----ის მიერ განხორციელებულ ქმედებას. რო-----ის მიერ დანაშაულის ჩადენის ფაქტი, გარდა დაზარალებულის ნო-----ის ჩვენებისა და მსჯავრდებულის აღიარებითი ჩვენებისა, დადასტურებულია საქმეში არსებული მტკიცებულებებით, კერძოდ, მარ-----ს, ფ-----ის გამოკითხვის ოქმებს, გურჯაანის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 14 ნოემბრის გადაწყვეტილებას შემაკავებელი ორდერის დამტკიცების შესახებ, სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნას და საქმეში არსებულ ერთმანეთთან

3შეთანხმებულ სხვა მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ.

რაც შეეხება სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას, მსჯავრდებულისათვის სასჯელის სახედ და ზომად თავისუფლების აღკვეთის განსაზღვრის თაობაზე, პალატა ვერ გაიზიარებს ვინაიდან მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ კანონის მოთხოვნის შესაბამისად, სასჯელის დანიშვნის დროს, სრულად გაითვალისწინა ჩადენილი დანაშაულის მოტივი, მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, ქმედების განხორციელების სახე, ქმედების საზოგადოებრივი საშიშროება, ხასიათი, მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, მსჯავრდებულის პიროვნება, პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებები, რომ იგი აღიარებს ჩადენილ დანაშაულს, დამამძიმებელი გარემოებები რომ მის მიმართ 2016 წლის 14 ნოემბერს გამოცემული იქნა შემაკავებელი ორდერი ფსიქოლოგიური ძალადობის ფაქტზე, მსხვერპლი იმ შემთხვევაშიც იყო ნო-----ი, ასევე მსჯავრდებულის ავადმყოფი არასრულწლოვანი შვილის ჭეშმარიტი ინტერესი აუცილებელი მკურნალობიდან გამომდინარე (დაზარალებულის ჩვენებითაც დასტურდება, რომ რ-----ე ფინანსურად ზრუნავს შვილზე და ასევე იჩენს შვილის მიმართ განსაკუთრებულ მზრუნველობას და მეტვალყურეობას) და ისე განუსაზღვრა მას, სამართლიანი სასჯელი, რასაც პალატაც ეთანხმება და თვლის, რომ დანიშნული სასჯელი სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას და დამნაშავის რესოციალიზაციას.

ასევე პალატა განმარტავს, რომ სასამართლომ სასჯელის სამართლიანობა უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი, თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

ასევე გასათვალისწინებელია, რომ პრევენციის მიზნების მისაღწევად და ძალადობის რისკების შესამცირებლად სასამართლომ რო-----ეს დამატებით დააკისრა სსკ-ის 65-ე მუხლის საფუძველზე ძალადობრივი დამოკიდებულებისა და ქცევის შეცვლაზე ორიენტირებული სავალდებულო სწავლების კურსის გავლა გამოსაცდელი ვადის პერიოდში.

პალატა აღნიშნავს, რომ ევროპის საბჭოს მინისტრთა კომიტეტის პოზიციით სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთის გამოყენება განიხილება, როგორც უკიდურეს შემთხვევაში გამოსაყენებელი საწესი ან ღონისძიება, რომელიც უნდა გამოიყენებოდეს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როდესაც დანაშაულის სიმძიმე სხვა საწესიების და ღონისძიებათა გამოყენებას აშკარად არაადეკვატურად გამოაჩენს.

ამასთან, სააპელაციო საჩივარში არ ყოფილა მითითებული რაიმე ახალ გარემოებაზე, რომელიც შეიძლება რ-----ისათვის უფრო მკაცრი სასჯელის განსაზღვრის

4საფუძველი გამხდარიყო.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე პალატა თვლის, რომ თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 26 აპრილის განაჩენი უნდა დარჩეს უცვლელად.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

პალატამ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

ქალაქ თბილისის გლდან-ნაძალადევის რაიონული პროკურატურის პროკურორის ლე-
-----ის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდეს;

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 26 აპრილის განაჩენი დარჩეს უცვლელი;

რო-----ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 1(ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით, 1 (ერთი) წლის გამოსაცდელი ვადით. მსჯავრდებულს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს 2018 წლის 29 იანვრიდან - 2018 წლის 22 თებერვლის ჩათვლით პატიმრობაში ყოფნის პერიოდი.

გაუქმდეს რო-----ის მიმართ თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 22 თებერვლის განჩინებით გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო და გირაოს შემტანს განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში სრულად დაუბრუნდეს გირაოს სახით შეტანილი ფულადი თანხა.

საქართველოს სსკ-ის 65-ე მუხლის თანახმად მსჯავრდებულის ყოფაქცევაზე კონტროლი და ძალადობრივი დამოკიდებულებისა და ქცევის შეცვლაზე ორიენტირებული სავალდებულო სწავლების კურსის გავლაზე ზედამხედველობა გამოსაცდელი ვადის პერიოდში განახორციელოს საქართველოს სასჯელაღსრულებისა და პრობაციის სამინისტროს პრობაციის ეროვნულმა სააგენტომ მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით – კანონმდებლობით დადგენილი წესით. მსჯავრდებულს დაევალოს პრობაციის ეროვნული სააგენტოს გარეშე არ შეიცვალოს საცხოვრებელი ადგილი.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაესი

5სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, გამოტანიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

მ. ხოლოაშვილი